

Banja Rathnov Galleri og Kunsthandel. Toldbodgade 9. 1253 København K. tlf. 301 101 32 Milena

Bonifacini og Svend Danielsen Nede i Oles rum Mette Sterup-Hansen: Milena Bonifacini og Svend Danielsen udstiller sammen Nede i Oles rum. Ole Sporning's tidligere værksted er nu tilgængeligt og de to kunstnere viser der et fint udvalg af deres respektive værker. Fælles for de to er en ukrukket holdning til maleriet, ikke at alt er tilladt, men begge udfolder sig - på hver deres "sprog" - på en både prøvende og egen vild måde.

Milena Bonifacinis værker emmer af energi, glæde og farverigdom. Hun udfordrer maleriets to-dimensionelle grænse og arbejder gerne i det tre-dimensionelle rum. Maleriet er både konkret og abstrakt, organisk og fyldt med mønstre. Det er maleri der både er idé og objekt. Hun anvender det bløde lærred, den hårde træplade, keramik, papmaché, bronze, og tekstiler i sine installationer. Desuden bruger hun hverdagsting som stole, borde, vasketøjskurve og knapper, når det er dét der skal til.

Svend Danielsens værker er derimod ofte hurtigt og skødesløst nedfældet. Spontane men også bevidst bearbejdet. Gerne også fundne ting fra hverdagen. Det uforudseete og overseete er et vigtigt element i hans arbejder der spænder fra maleri, ting på papir, skulptur, installation, fotografi til performance og musik. Svend Danielsens værker kan være både sarte og smukke og skævt humoristiske, men ikke ligegyldige.

De to kunstnere har hver deres æstetik. Og mødet mellem dem vil med sikkerhed kaste "læsningerne" af dem hver især - eller blot oplevelsen af tingene - ud på nye eventyr.

Milena Bonifacini (f.1963) er uddannet på Det Kongelige Danske Kunstakademi fra 1982-89, og blev Cand. Phil fra Skolen for Teori og Formidling i 1991. Hun har udstillet på separat og gruppeudstillinger i ind og udland, senest med udstillingen "Fatto a Mano" i 2016 (i Banja Rathnov Galleri og Kunsthandel), der blev præmieret af Statens Kunstfond, der også præmierede udstillingen "Stjerne sok blis" på Overgaden i 2003. Af større udsmykninger kan nævnes en glasudsmykning fra 2006 på Svendborg Sygehus og et Terrazzogulv på CPSC, Københavns Universitet. Hun modtog Statens Kunstfonds tre-årige arbejdslegat i 2005-08 og Anne Marie Talmanyi født Carl Nielsen Legat i 2016.

Svend Danielsen (f.1955) er uddannet på Det Kongelige Danske Kunstakademi fra 1974-78 og gartner. Siden har han udstillet på separat og gruppeudstillinger herhjemme og i udlandet. Han er bl.a. repræsenteret på SMK og på Hygum Kunstmuseum. I 2012 udkom bogen "Ting Svend er sluppet godt fra - de sidste fem-seks år", og i 2013 modtog han Statens Kunstfonds tre-årige arbejdslegat.

Peder Rasmussen. KUZA NÁMA - hvad krukkerne fortalte... Fernisering fredag d. 17. november kl. 16-19

Titlen på Peder Rasmussens udstilling refererer til en passage i den oldpersiske digter Omar Khayyám's berømte digtsamling Rubàiyat. Omar Khayyám levede fra 1047-1123 og virkede som matematiker, astronom, filosof og digter i Samarkand. Direkte oversat betyder Kuza Náma "krukkernes bog". Fortælleren besøger en pottemagers værksted og hører til sin store overraskelse krukkerne tale sammen. Ramadanen er ved at være ovre og krukkerne taler om livet – om, hvad der optager dem - om at længes efter at blive fyldt med vin, at blive drukket af, og i det hele taget at komme i gang igen.

Når Peder Rasmussen lader sig inspirere af denne tekst er det ikke overraskende. Dens frodigt fortællende stil har en tone og en billedlig kraft, vi også kender fra hans keramik. Også han opfanger jo krukernes indbyrdes dialog i værkstedet, hvor han dagligt færdes.

Selv har han sagt, at hans keramik hovedsageligt er et påskud for at lade de ornamentale og figurative fortællinger folde sig ud på vaser, kander og krukker. Det er mest blankglaseret lertøj han arbejder med, af og til op til en meter i højden. De relativt konkrete former, der ofte optræder i serier, giver plads til en stor

dynamik og bevægelse i det billedlige. Værkerne opfattes bedst, hvis man bevæger sig omkring dem – så udvikler historierne sig nærmest som i film.

Til denne udstilling har Peder Rasmussens ladet krukkernes personligheder udfolde sig mere end sædvanligt. Det er blevet til en række parafraiser, hilsner og "hommager" til andre billedkunstnere, digtere og komponister, levende som døde, som han beundrer. Desuden udstiller Peder Rasmussen en række "digtbilleder", nærmest skrifttegninger, af versene i Kuza Nama - alle monteret i individuelle rammer fremstillet af kunstneren.

Keramikeren og forfatteren Peder Rasmussen (f. 1948) er uddannet hos Herman A. Kähler i årene 1966-70. Han har siden 1974 haft hjem og værksted i Bregentved med sin hustru, keramikeren Karen Bennicke. I en årrække fungerede han som gæstelærer på Designskolerne i Kolding og København. Han har været med i grupper som "MULTI MUD" fra 1980-85, "LER" fra 1992-95, og "END" fra 2007. Peder Rasmussen er repræsenteret på bl.a. Brandts i Odense, Trapholt i Kolding, Designmuseum Danmark i København, CLAY i Middelfart, Victoria & Albert Museum i London, på Nationalmuseerne i Stockholm og Oslo, samt mange andre samlinger i Danmark, Sverige, Norge og Tyskland. Fra 1991 har han modtaget Statens Kunstfonds livsvarige ydelse. I 2011-13 var han formand for Statens Kunstfonds Kunsthåndværk og Designudvalg. I 2016 udkom hans seneste bog Familie på Træben - om J.F. Willumsen's familievase.

Stense Andrea Lind-Valdan. Cut. Fernisering fredag d. 17. november kl. 16-19 Kroppen er i den grad til stede i Stense Andrea Lind-Valdans kunst. Hun har i sine performances vist os både det voldsomme og det uendeligt sårbare, og hendes værker på papir dokumenterer dét. Vi møder en kvinde der ikke er bange for at klæde sig af. Feltet, hun bevæger sig i, kan siges at være maleriets udvidede felt, ikke traditionelt maleri med pensel på lærred. Hun arbejder med forskellige medier som tusch, kul, fotografi, video og tekst, og hendes værker demonstrerer at den grafiske kunst ikke behøver at være træ og metalplader trykt på papir, men kan være sporene af en krop. Hun har brugt kroppens væsker som blod og urin i sine værker og især aftryk af dele af sit nøgne legeme; hænder, bryst, ryg, fødder, tænder og tunge. Værkerne peger på noget helt friskt og samtidigt forgængeligt. De er spor af en fysisk handling og bevægelse, og fremtræder samtidig som en slags imaginære landskaber. Hun har investeret sig selv i sin kunst, mens sikkerheden i beherskelsen af et klassisk håndværk er forkastet. Stense Andrea Lind-Valdan vil nærværet, og møder os et tvivlens sted, hvor hun har givet slip på hvad et billede er og kan være. Det lidt hjælpeløse, men også taktile og delikate kendetegner hendes kunst, ligesom en interesse for krop og køn, samt en interesse for at skabe billedlige forskydninger og overførslers. Emnerne i hendes kunst er udover krop og køn, begæret, moderskabet, sorgen, dødsdriften og kærligheden.

På den aktuelle udstilling, der bærer titlen "Cut", viser hun spritnye værker. Cut kan læses som klip, snit, forkort, hug, og refererer bl.a. til processen med at skabe udstillingen: et midlertidigt stoppested for tanken og et sted for mødet mellem kunstner og beskuer.

Stense Andrea Lind-Valdan (f. 1985) bor og arbejder i København, og er uddannet på Det Kongelige Danske Kunstakademi i 2011, hvor hun studerede maleri hos professor Tumi Magnusson. Siden har hun udstillet flittigt, senest i Banja Rathnov Galleri og Kunsthandel med udstillingen KNEBEL. Siden 2012 har hun arbejdet på sin blog youshouldpopstuff.blogspot.dk. Sammen med kunsthistoriker Rune Gade har hun været medstifter af Forlaget Sød tøs, hvor hun senest har udgivet fotobogen "T" (2016). Hendes værker er indkøbt af Statens Kunstfond, Det Nationale Fotomuseum, samt Statens Museum for Kunst.

I butikken hos Clausen vises til 25/11 Albert Mertz: Kombinationer 68-69

Marie Kirkegaard Gallery Jan S. Hansen, In between days (Uge 1)

Støjende når du går i seng, vandrer de rundt på loftet. Indendørs, sikkert og varmt, med en slap bevidsthed, du fodrer og vokser. Lad os kalde det kærlighed, et syn på verden, men hvorfor er der altid et modsat af alt. Ting falder på plads, redigeres, sorteres, opdelt i mellem dage.

Jan S. Hansen (1980, København, DK) arbejder med en række medier, herunder installation, skulptur, maleri, laserskæring og keramik. Oscillere mellem en objektiv og subjektiv tilgang arbejder han med både formulerede ideer og faktuelle oplysninger samt fra forskellige former for intuition. Ved at slutte sig til et køligere og mere løsrevet look og følelse af industrielle og masseproducerede varer, digitale medier og readymades med en affektiv opmærksomhed på håndlavets taktilitet og stemning, og om genoprettede og rekonfigurerede genstande, kombinerer han intellekt, følsomhed og materiale. Udstillingen I mellem dage præsenterer en gruppering af værker, der danner en indbyrdes forbundne installation.

Et syntetisk ulige husholdningsfase er indstillet. En ansigtsløs mannequin er omgivet af dyr. De samles omkring en skål af skummende stof. Et lille skab ser ud til at være kilden til dette stof. En perforeret skjorte hænger på væggen. En kniv og et parti penisbacula knogler knytter sammen med et plantemotiv på en maske. Malerierne fremstår som slørede og drømmende landskaber, som transportører af en følelsesmæssig og abstrakt type kommunikation eller kun som lærred med æstetisk anvendt maling. Et billede viser et massebryllup ved en ceremoni, der søger at forene og befolke jorden ved at gifte sig med ukendte folk af forskellig nationalitet, ligesom borgerne i Babel, som forenes i et enkelt sprog, for næsten at nå himlen.

Krydshenvisningerne synes at bevæge sig ind og ud af et orkestreret mirage, det vil sige den unaturlige situation og mulig fortælling om installationer og værker og ideen, materialiteten og bestanddelene i det private og det offentlige rum, galleriets rum og virkelighed sig selv.

Udstillingen præsenterer sig med sådanne observationer såvel som med hensyn til opfattelse i forhold til de kontrasterende sider af naturen, med dets systematiske struktur og dets instinktive og organiske aspekter. Dette giver anledning til tvetydige fortolkninger af vores fælles grundlæggende behov og adfærdsmæssige gerninger og af nutidige manerer og motiver, der bevæger os i individuelle og samfundsmæssige udfoldelser.

Uge 2 Gruppeudstilling, som kommer til at handle om materialer og brugen af mixed media på utraditionel vis. Kunstnerne er: Mette Vangsgaard, Johanne Skovbo Lasgaard, Alessandro Moroder (US), Rieko Hotta (JPN), Kazuki Nakahara (JPN), Manuel Ocampo & Anders Brinch, John Knuth (US)

Galleri SPECTA. to film og nogle tegninger af Lars Arrhenius

I SPECTA er vi glade for at præsentere Lars Arrhenius' nye film Humor - en ca. 7 minutter lang kortfilm, hvor det, der ligner en misforståelse, igangsætter en lang række af hævnaktioner i form af klassiske pranks. Ifølge Sigmund Freud er humor den største af alle forsvarsmekanismer, for med latteren oplever vi en midlertidig ventil for angst og frygt, og i det at kunne grine i en trængt situation ligger en umiddelbar dæmpelse af angsten.

Brugen af humor har altid været allestedsnærværende i Lars Arrhenius' arbejde, men med den nye film Humor retter han for første gang sit fokus på humoren selv. I filmen analyserer og undersøger han humorens mekanismer og dens væsen og ikke mindst hvordan vi reagerer på den.

5 Guidede Gallerivandring Efterår 2017

Charlottenborg: Banja Rathnov Galleri & Kunsthandel, Marie Kirkegaard, Specta, Hans Alf.

På udstillingen vil man også kunne se en række blyantstegninger, som er studier til filmen.

Herudover viser SPECTA i indgangen værket Cuckoo Clock - en 24 timer lang sort/hvid piktogram-animation som viser et tværsnit af en by og dens undergrundsstation. Animationen skildrer byens begivenheder over hele døgnet - hvor mennesker er på vej, arbejder, spiser, rejser, løber, går, fester osv. Alle deltager som kuk i kukurets mekaniske samfundsklokke, for tid er penge!

Cuckoo Clock er både en animation og et ur, og den vises i galleriets indgang 24 timer i døgnet i hele udstillingsperioden. Kom ind i galleriet og se, hvad tiden lige i det øjeblik byder på – eller kig ind ad vinduerne, når du passerer om natten.

Animationen er permanent installeret på station Stockholm City i Sverige.

Lars Arrhenius (SE, 1966) bor og arbejder i Stockholm. Arrhenius har utallige udstillinger bag sig og han er repræsenteret i en række private og offentlige samlinger, bl.a. Moderna Museet i Stockholm, Malmø Konstmuseum, Victoria and Albert Museum i London, Stuttgart Kunstmuseum, Centro Gallego de arte Contemporánea i Santiago de Compostela, West Collection i Philadelphia, Stedelijk museum i Amsterdam, og herhjemme på Arken, Aros og i Statens Kunstfond.

Herudover har Lars Arrhenius været medudgiver af en grammynomineret LP, lavet en række sæsoner af børne-tv serien "Bon" for SVT, udgivet en række brætspil, herunder "Velkommen til Samfundet" på dansk, og han har lavet en lang række offentlige udsmykninger.

Hans Alf Gallery. Uge 1 BOEHM/ACHENBACH/SCHLEIME: AUS BERLIN - De tre Berlin-baserede kunstnere Christian Achenbach, Armin Boehm og Moritz Schleime indtager hovedgalleriet med udstillingen 'Aus Berlin', der er kurateret af galleriet.

Den opmærksomme, københavnske gallerigænger kender med stor sandsynlighed både Christian Achenbach (f. 1978) og Moritz Schleime (f. 1978), der i en årrække var repræsenteret af det hedengangne Larm, og som begge endvidere har værker på flere danske museer og kulturinstitutioner.

For langt færre vil navnet Armin Boehm (f. 1972) formentlig ringe en klokke, men det er en fejl. Boehm har inden for de sidste fem år oplevet et nærmest kometagtigt gennembrud på den internationale kunstscene, og med sværvægtsgallerier som Meyer-Riegger, Francesca Minini, Peter Kilchmann og Los Angeles-baserede Susanne Vielmetter i ryggen, er der ikke kun talent men også ambitioner og know-how nok til at gøre Boehm til den næste tyske verdensstjerne.

I udstillingen 'Aus Berlin' demonstrerer de tre Berlin-baserede malere, hvordan rytmen og livet i Tysklands evigt pulserende centrum har påvirket deres respektive stil og formsprog.

Samtidig viser vi Russell Nachmans første københavnske solo siden 2013 'Drunks, Prophets, and Pieces of Shit' i projektrummet.

RUSSELL NACHMAN: DRUNKS, PROPHETS & PIECES OF SHIT - Den egensindige og finurlige brooklynit, Russell Nachman, er en lille, stædig stjerne på New Yorks brogede kunsthimmel. Med sin besynderlige motivverden, hvor black metal-entusiaster med hvidmalede ansigter, sataniske tatoveringer og svømmende øjne drikker og ryger sig igennem bibelcitater med glories over hovedet og

5 Guidede Gallerivandring Efterår 2017

Charlottenborg: Banja Rathnov Galleri & Kunsthandel, Marie Kirkegaard, Specta, Hans Alf.

renæssancelandskaber i ryggen, minder Nachmans virke ganske enkelt ikke om noget andet. Russell Nachman er en ener.

Og selvom vennerne Wes Lang og John Copeland for længst er blevet verdensstjerner, mens Nachman stadig lever et kunstnerisk liv i relativ ubemærkethed, er verden efterhånden også ved at få øjnene op for hans evner.

I 2016 havde Russell Nachman sin første europæiske museumsudstilling, da han var en del af "Sneakyville" på det norske Haugar Museum, og fredag d 13. oktober vender han tilbage til København, når soloudstillingen 'Drunks, Prophets & Pieces of Shit' åbner i Hans Alf Gallery's projektrum.

Uge 2 Christian Lemmerz' "The Night is Large". I udstillingen, som er Christian Lemmerz' anden solo hos Hans Alf Gallery, udforsker kunstneren - ansporet af personlige oplevelser - den private død og erindringen om de døde igennem en serie nye tegninger og skulpturer.

Uge 2 Introducing... David Minařík!" Mens Christian Lemmerz huserer i hovedgalleriet, indtager den unge, tjekkiske maler David Minařík Hans Alf Gallery's projektrum med en serie expressive tegninger og malerier.

David Minařík (f. 1985, Brno) blev uddannet fra Det Kongelige Danske Kunstakademi i maj 2017. I Minaříks værker udforskes den processuelle fremkomst af maleriet. Minařík etablerede sin kunstneriske praksis under ungdomsrejser til Fontainebleau i Frankrig, hvor han begyndte at arbejde med den komplekse repræsentation af naturligt lys i nonfigurativt maleri i plein-air.

Minařík udspringer af en klassisk begrebsmæssig tilgang til billedkunsten med et filosofisk-ideologisk modstykke til nutidens visuelt fokuserede verden. På baggrund af den poststrukturalistiske teori af Gilles Deleuze fokuserer Minařík på den fænomenologiske fremkomst af kunsten i stedet for dens statiske væren som færdigt produkt. Orden og kaos bestemmer individuelt over Minaříks kunstneriske intuition, der krydres med en dannet forståelse af det klassiske udtryk. Denne blanding modnes i motiver af solide konturer, usikker eksistens og frustration.

David Minařík har studeret ved Det Kongelige Danske Kunstakademi fra 2014-2017 og har udstillet på Q i København samt Kunsthalle M3 i Berlin. Han bor og arbejder pt. i Moravia, Tjekkiet. I 2018 påbegynder Minařík sin PhD ved universitetet i Wien.